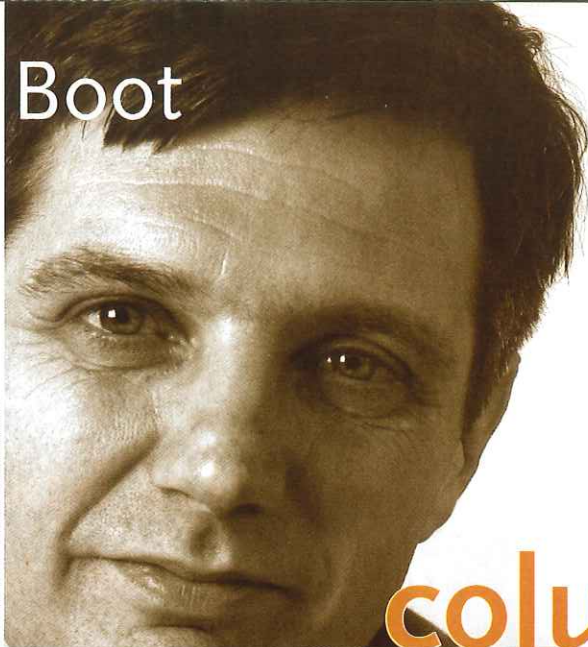

...

Boot

FOTO: ARIE WAPENAR, VLAARDINGEN

column

VERVOLG VAN PAGINA 29

Er kan meer rond de brede school

tenminste omhoog kunnen naar wat gangbaar is voor een doorsnee straatinrichting. Bovendien verdient deze investering zich op langere termijn terug door intensiever grondgebruik, waardestijging van de wijk en de maatschappelijke meerwaarde.

Breed buurtplein • Naast bundeling van visie en budget, is er nog het ontwerp. Een slimme en brede blik op deze kostbare ruimte is noodzakelijk. Een innovatieve invulling van functie-integratie, erfafscheiding en gecombineerde sport- en speelmogelijkheden kan zelfs een kleine buitenruimte tot een breed buurtplein maken. Aspecten als sociale veiligheid, zichtbaarheid, verkeersveiligheid, routing, toegankelijkheid, duurzaamheid en onderhoud spelen vanzelfsprekend een grote rol in het ontwerp. De buitenruimte rond de brede school verdient een buurtspecifiek, innovatief, integraal, multifunctioneel ontwerp. Kortom: een geïntegreerde visie op maatschappelijke mogelijkheden van de buitenruimte, een bundeling van budgetten en een innovatief slim ontwerp kunnen het verschil maken tussen een ouderwets schoolplein en een écht breed buurtplein. ◀

Meer informatie: renet@carve.nl of www.carve.nl.

Overheid en corporaties, terug bij af...

Hiep, hiep, hoera, het eerste bericht van het nieuwe kabinet is binnen: de huren worden bevroren! De nieuwe minister Vogelaar, verantwoordelijk voor het woondossier, vindt corporaties rijk genoeg; er is dus volgens haar geen enkele reden voor huurverhogingen.

Ze heeft voor de helft gelijk. Ja, corporaties zijn rijk genoeg, en nee, dat wil niet zeggen dat hier een koppeling moet worden gelegd met het huurbeleid.

Het maatschappelijk kapitaal van de corporaties moet eindelijk eens optimaal worden ingezet. De huren van mensen die steun nodig moeten worden gesubsidieerd, maar dat geldt niet voor de huren van mensen die geen steun nodig hebben. Door de huren generiek te bevriezen blijven bestaande scheefheden voortbestaan.

Het echte probleem zit bij de verhouding tussen de overheid en de corporaties. De overheid heeft vanuit haar publieke verantwoordelijkheid om voor iedereen fatsoenlijke huisvesting te garanderen een belangrijke rol. Maar de middelen zitten bij min of meer autonome corporaties. Hoe kan de overheid er voor zorgen dat corporaties doen wat de overheid wil? Een bijna onmogelijk vraagstuk. Sceptici zullen zeggen dat de overheid niet eens weet wat ze wil, laat staan dat ze een eenduidige boodschap kan geven. De corporaties zelf weten vaak ook niet wat ze willen. En wat de ene corporatie wil, is misschien niet wat de andere wil. Er zijn tenslotte meer dan vijfhonderd corporaties met allemaal hun eigen ideeën.

Voormalig minister Winsemius kon op basis van persoonlijke overtuigingskracht (met op de achtergrond de politieke dreiging van afroming van corporatievermogens) komen tot redelijk duidelijke afspraken met corporaties op het punt van investeringen in wijken. Voor zover ik kan nagaan staan deze afspraken op de tocht. We dreigen terug bij af te zijn. In de twee pagina's over wonen en wijkaanpak in het regeerakkoord wordt gerept over afspraken met woningcorporaties op het brede front van betaalbaarheid, duurzaamheid, het combineren van wonen en zorg en de aanpak van probleemwijken. Het is bijna duizelingwekkend. Het stellen van prioriteiten lijkt een eerste vereiste.

Arnoud Boot is hoogleraar ondernemingsfinanciering en financiële markten aan de Universiteit van Amsterdam en plaatsvervangend kroonlid van de SER. Ook is hij adviseur en commissaris in de corporatiewereld, onder meer bij het Waarborgfonds Sociale Woningbouw.